

Zdálo by se, že teoretické předměty nepatří mezi priority těch, kdo se chtějí věnovat divadlu aktivně. Nicméně k absolutoriu je třeba získat určitou sumu znalostí z historie a teorie divadla. A někteří absolventi časem zjistí, že to vlastně není k zahození, a po absolvování VOŠH se studiu teoretických oborů věnují dál. Vedoucí kabinetu teoretických předmětů je Marcela Magdová.

Co na VOŠH patří mezi teoretické předměty?

Páteří teoretických předmětů jsou logicky dějiny oboru, tedy dějiny divadla, z nichž

studenti konají závěrečnou zkoušku u absolutoria. V každém ročníku je doplňuje jeden teoretický předmět, jenž má funkci pomyslné puzzle vytvářející funkční a celistvý obraz o divadle, jeho terminologických specifikách, podobách a různorodosti. Interpretační seminář v prvním ročníku vede k chápání a porozumění textu jako jednoho z klíčových materiálů, s nímž herec-interpret ve své profesi zachází. Analýza společně navštívených inscenací, která je také jeho součástí, zase učí o divadle přemýšlet a především o něm hovořit. Cílem Teorie divadla z druhého ročníku je seznámit studenty s hereckými technikami a jejich reprezentanty, případně se zásadními texty, jež tyto techniky pojmenovávají. A konečně poslední, diplomový seminář vyučovaný ve třetím ročníku, jehož náplní je tvorba absolventské práce, kultivuje uvažování o vlastní herecké kreaci v písemné podobě. Jako pandán k tomuto schématu slouží povinně volitelný předmět Současná divadelní praxe v posledním ročníku studia, zaměřující se na aktuální dění na českých scénách, konkrétně na výrazné režijní osobnosti utvářející podobu domácí scény.

Jste vedoucí kabinetu. Co to obnáší?

Vedoucí kabinetu by si měl být vědom jisté celistvosti a provázanosti dílčích předmětů svého modulu. Jelikož nezajišťuje všechny předměty sám, měl by i s ostatními pedagogy koordinovat vzájemnou návaznost a pochopitelně i kvalitu výuky. Jako vedoucí, byť teoretického kabinetu, by měl být jedním z páteřních pedagogů, který nechybí na klauzurách

či zásadních výstupech hlavního oboru – herectví, moderování. Na VOŠH by měl reprezentovat pomyslné historicko-teoretické zázemí oboru a být připraven v této věci ke konzultaci či k jiné formě pomoci.

Jak studenty, kteří zpochybňují důležitost teoretických předmětů, přesvědčujete, že se jim znalosti z tohoto oboru mohou hodit?

Samozřejmě že se najdou tací – a na začátku studia je jich vždy větší část –, kteří jsou přesvědčeni o tom, že teoretické předměty jsou na škole ryze praktické něčím navíc. A že by nebylo na škodu je redukovat. Po jedenácti letech, co na VOŠH působím, však musím konstatovat, že i takto zaryté „praktiky“ lze v jejich přesvědčení nahlodat nebo je minimálně vyprovokovat. Přesvědčovat přesvědčené samozřejmě nelze, ukázat jinou cestu, jiný úhel pohledu, vyburcovat někoho z jeho komfortní zóny ano. Osobně vnímám divadlo jako jeden jediný organismus, v němž se vzájemně stýkají praktikující, teoretizující i reflektující. Dávno padla hranice mezi hledištěm a jevištěm, proč tedy tak striktně rozlišovat mezi teorií a praxí oboru. Divadlo je především o setkání a sdílení.

Díky čemu lze studenty pro předmět získat?

Věřím, že pedagogická práce nestojí na metodikách ani poučkách, stejně jako nestojí na „lákadlech“, kterými se bezzubý učitel snaží v dobré víře studentům vlichotit do přízně. At už totiž uhne od hlavní náplně, tedy výkladu, kamkoli, ten ho stejně v následujících krocích dožene. Bez penza informací nelze diskutovat, bez nespočtu zhlédnutých inscenací a kontextu, v nichž vznikají, o nich nelze přemýšlet a porozumět jim. Jde spíš o to, jak vnímá svoji roli člověk sám. Zda se považuje za mentora memorujícího a za každou cenu přesvědčujícího, nebo za otevřeného, poučeného průvodce. Pedagog má být inspirativní osobností, jež strhává auditorium vlastní vášní pro obor.

Jak si vysvětlujete, že někteří z absolventů VOŠH nakonec pokračují ve studiu na Katedře teorie a kritiky DAMU nebo na Katedře divadelní vědy FF UK?

Mohla bych to brát jako poctu. (*smích*)